

Verneområdestyret
Setesdal Vesthei,
Ryfylkeheiane og
Frafjordheiiane

Postadresse
Postboks 504
4804 ARENDAL

Besøksadresse
Garaneset, 4230 Sand

Kontakt
Sentralbord: +47 37 01 75 00
Direkte: +47

www.svr.no

Delegert vedtak

Hjelmeland fjellstyre v/Magnar Viga
Askvikbakken 7
4130 Hjelmeland

Arkivsaksnr: 2022/3516-0

Saksbehandler: Alf Odden

Dato: 01.04.2022

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Verneområdestyret for SVR - delegert utvalg	26/22	
Verneområdestyret for SVR		

Delegasjonssak RO 09/2022

Innvilga søknad om dispensasjon til snøskutertransport i Vormedalsheia og Lusaheia landskapsvernombåder, Hjelmeland kommune

Viser til din søknad datert 26.11.2015 og 01.04.2022 om motorferdsel i samband med frakt av ved, materialar, utstyr og proviant gjennom Vormedalsheia landskapsvernombåde og Lusaheia landskapsvernombåde til fjellstyret sine hytter ved Blåsjø. Forvalningssekretariatet for Verneområdestyret for Setesdal Vesthei, Ryfylkeheiene og Frafjordheiene har etter delegert mynde fatta det dette vedtaket 04.01.2022.

Med vennlig helsing

Alf Odden
Verneområdeforvaltar SVR

Brevet er godkjent elektronisk og sendast utan underskrift

Kopi
Hjelmeland kommune, Statsforvalteren i Rogaland

Vedtak

I medhald av kapittel III, kapittel IV, punkt 3 og kapittel VI, punkt 1. i Forskrift om vern av Vormedalsheiå landskapsvernområde og kapittel III, kapittel IV, punkt 2 og kapittel VI i Forskrift om vern av Lusaheiå landskapsvernområde får Hjelmeland fjellstyre dispensasjon til å nytte snøskuter i samband med tilsyn og transport av ved, materialar, utstyr og proviant til Hjelmeland fjellstyre sine hytter ved Blåsjø.

Løyve gjeld for inntil 8 transportar kvart år innan tidsrommet 01.01-30.04 for perioden 2022-2025.

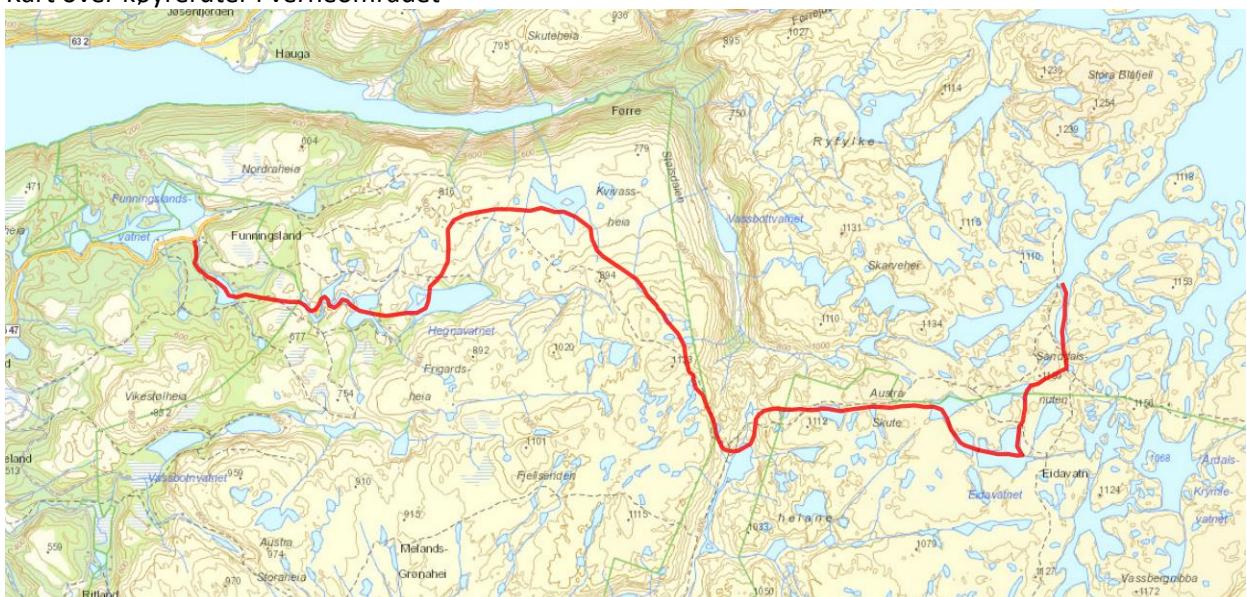
Dispensasjonen gjeld for vanleg køyrerute frå Fundingsland over Hegnavatnet og Kvivatnet til Gamlestølsvatnet og vidare austover til Eidavatn slik det går fram av kartet i vedtak.

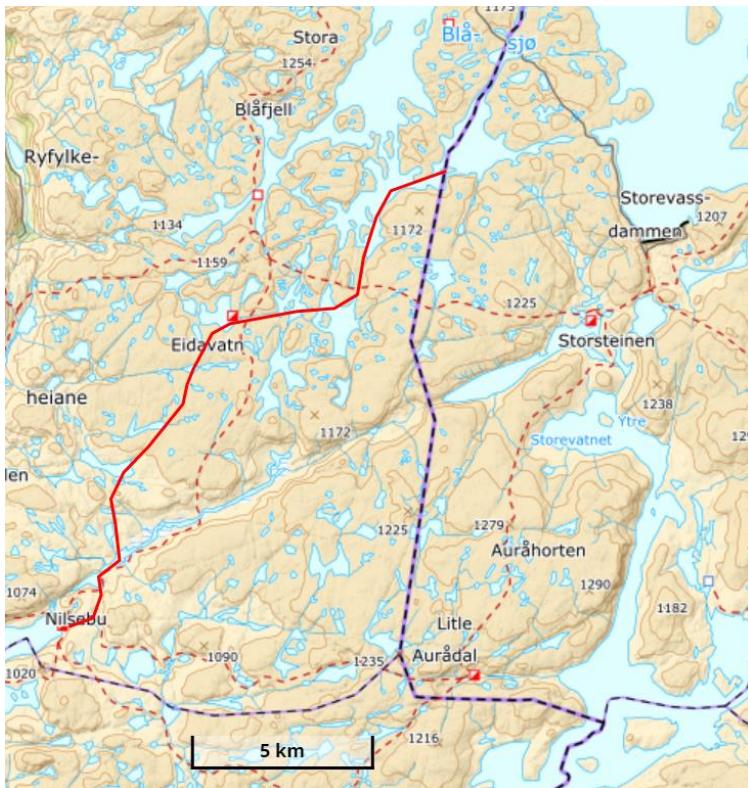
Dispensasjonen gjeld og for vanleg køyrerute frå Nilsbuvatnet, inn Storådalen, over Lusaheiå og vidare nordover over til Eidavatn og over Suldals-Krymlevatn slik det går fram av kartet i vedtak.

Dispensasjonen blir gitt med desse vilkåra:

- Om det blir observert villrein etter køyreruta skal transportane avventast til det ikkje lenger er fare for forstyrring
- Dispensasjonen kan bli inndratt på kort varsel om omsynet til viltet skulle tilseie det
- Dispensasjonen skal alltid være med under transportane

Kart over køyreruter i verneområdet

Klagerett

Vedtaket kan påklagast til Miljødirektoratet. Klaga skal sendast til verneområdestyret for vidare handsaming. Klagefristen er 3 veker frå mottak av vedtaket. Alle partar med klagerett har rett til innsyn i saksdokumenta. Skrifteleg klage skal sendast til Verneområdestyret for SVR Pb. 788 Stoa, 4809 ARENDAL. Oppgi kva for eit vedtak det vert klaga på, dei endringane klagar ynskjer og grunnjeving for klaga. Dersom det vert klaga så seint at det kan vere tvil om det er klaga i rett tid, må det opplystast når brevet kom fram.

Bakgrunn for søknaden

Viser til søknad datert 26.11.2015 og telefonsamtale med søker 01.04.2022.

Hjelmeland fjellstyre søker om løyve til å bruke snøskuter gjennom Vormedalsheia og Lusaheia landskapsvernområder i samband med tilsyn og transport av ved, materialar, utstyr og proviant til Hjelmeland fjellstyre sine hytter ved Blåsjø.

Formell bakgrunn for vurdering og vedtak

- Forskrift om vern av Vormedalsheia landskapsvernområde av 19.04.1991.
- Forskrift om vern av Lusaheia landskapsvernområde av 19.04.1991. Lusaheia
- Forvaltningsplan for verneområda i Setesdal Vesthei, Ryfylkeheiane og Frafjordheiane, godkjent 2015
- Naturmangfaldlova.

Heimelsgrunnlag

Vormedalsheia vart verna ved kgl. Res. av 19. april 1991. Føremålet med vernet er etter kapittel III i verneføreskriftene å ta vare på eit særmerkt og vakkert landskap gjev eit godt tverrsnitt av Ryfylkenaturen frå fjord til høgfjell, og som inneholder sjeldsynte og sårbare naturelement. Lusaheia vart verna ved kgl. Res. av 19. april 1991. Føremålet med vernet er etter kapittel III i verneføreskriftene å ta vare på eit særmerkt og vakkert høgfjellslandskap som inneholder sjeldsynte og sårbare naturelement.

Motorisert ferdsel i verneområda vert regulert av kapittel IV, punkt 3 i verneføreskriftene. Her heiter det at motorisert ferdsel i utmark og vassdrag, samt landing med luftfartøy er i utgangspunktet forbode. I kapittel VI, punkt 1. heter det vidare at forvaltningsstyresmakta kan gje løyve til motorferdsel i utmark og vassdrag og landing med luftfartøy.

Verneområdestyret for Setesdal Vesthei, Ryfylkeheiane og Frafjordheiane har forvaltningsmynde for Vormedalsheia landskapsvernombord. Arbeidsutvalet har i AU sak 11/2013, delegert avgjerdsslemynde for dispensasjonssøknadar om ferdsle etter verneføreskriftene til verneområdeforvaltarane.

Vurdering

Naturmangfaldlova

Etter § 7 i Naturmangfaldlova skal dei miljørettslege prinsippa i §§ 8 til 12 leggast til grunn som retningslinjer ved utøving av offentleg myndighet. Forvaltingsmyndigheita må ved alle tiltak som vedkjem naturmangfaldet, vurdere søknadane etter desse paragrafane.

Innverknad på verneverdiar og verneføremål

Den omsøkte kjøreruta går i eit ope fjellandskap om lag 400-1100 moh.

For den nordlege kjøreruta har desse delane av Vormedalsheia og Lusaheia i liten grad vore brukt av villreinen og denne låge bruken har vore mørnsteret ei tid. Dette blir og stadfest av resultata frå NINA sitt GPS-merkeprosjekt (NINA rapport 694/2011). Her er det dokumentert at ingen av simlene som har nytta sørrområdet har vore i nærleiken av Frigardsheia eller Austre Skute den tida dei hadde sendar. I Norsk Villreinseters rapport Kartlegging av villreinens arealbruk i Setesdal Vesthei -Ryfylkeheiane og Setesdal Austhei (NVS rapport 6/2010) er det registrert villreintrekk ved Austre Skute som blir berørt av den aktuelle kjøreruta. Nyare GPS-data frå www.dyreposisjoner.no dokumenterer og at det har vore villrein i dette området dei tre siste vintrane.

Delane av den sørlege kjøreruta som ligg i Lusaheia landskapsvernombord går både gjennom Storådalen (800 moh) og høgareliggande heirområde ved Eidavatn (1100 moh).

Det har vore relativt lite villrein i denne av Lusaheia dei siste åra, og denne låge bruken har vore mørnsteret ei tid. Dette blir og stadfest av resultata frå NINA sitt GPS-merkeprosjekt (NINA rapport 694/2011). Her er det dokumentert at ingen av dei åtte simlene som har nytta sør området har vore ved Eidavatn den tida dei hadde sendar (2007-2009). Nyare GPS-data frå www.dyreposisjoner.no dokumenterer og at det har vore villrein både i Storådalen og fjellområdet nord og sør for dalen dei tre siste vintrane. Elles viser nyare GPS-data frå www.dyreposisjoner.no at simlene som held til i dette området trekker mot kalvingsplassane lengre aust i løpet av mars. Dette blir og bekrefta av lokalt SNO personell.

I Norsk Villreinsenters rapport Kartlegging av villreinens arealbruk i Setesdal Vesthei - Ryfylkeheiene og Setesdal Austhei (NVS rapport 6/2010), er det registrert villreintrekk ved Eidavatn og i Storsteindalen. I Norsk raudliste for artar for 2021 vart villrein oppført som nær truga (NT).

Kunnskap om naturmangfaldet i området baserer seg og på Miljødirektoratet sin naturdatabase med innsyn til sensitiv informasjon (www.naturbase.no) og tilsvarende informasjon i Temakart Rogaland. Så langt forvalningsstyresmakta kjenner til etter søk i Naturbase, er det ikke registrert informasjon om prioriterte arter, trua eller nær trua arter på Norsk rødliste for arter 2021 eller andre verdifulle arter. Det er heller ikke registrert informasjon om utvalte naturtypar, trua eller nær trua naturtypar på Norsk rødliste for naturtypar 2018 eller andre verdifulle naturtypar. Det er heller ikke komme fram andre opplysningar som tyder på at det finns slike arter og/eller naturtypar i det aktuelle området.

Kunnskap om kulturminne i området baserer seg på Riksantikvaren sin kulturminnebase (www.askeladden.no). Her er det ikke registrert kulturminne som kan ta skade av motorferdsla det er søkt om.

Kunnskapsgrunnlaget (§8) som ligg føre for å vurdere dei omsøkte tiltaka si innverknad på verneverdiar og verneføremål, må derfor vurderast som tilstrekkeleg til at forvalningsstyresmakta kan fatte vedtak i saka. §9 om "Føre var prinsippet" vil derfor bli tillagt mindre vekt i dei følgjande vurderingane.

§10 tek føre seg den samla belastninga av økosystemet i området. Det står seks hytter i Stakkstølområdet, tre drifthytter ved Hegnavatnet og tre driftshytter i og ved Storådalen, men ferdsla i området om vinteren er likevel svært avgrensa. Det er til saman gjeve to snøskuterløyve forbi Kvivatnet, tre snøskuterløyver til Eidavatn og fire snøskuterløyver i Storådalen. Den samla belastning av økosystemet i området må derfor karakteriserast som liten. Etter forvalningssekretariatet si vurdering vil dei omsøkte transportane ha eit såpass avgrensa omfang at dei berre i liten grad føre til større belastning på økosystemet i område.

§12 omhandlar miljøforsvarleg teknikkar, driftsmetodar og lokalisering. I høve til transportbehovet som er skissert i søknaden, vurderer forvalningsmyndigheten bruk av snøskuter som det beste alternativet. §11 legg til grunn at eventuelle kostnader ved miljøförringing skal bærast av tiltakshavar. Tiltakshavar er fullt og heilt ansvarleg for ei miljømessig god løysing.

Konklusjon

Det omsøkte tiltaket vil berre i liten grad ha ein negativ innverknad på verneverdiene i Vormedalsheia og Lusaheia landskapsvernområder og kjem ikke i konflikt med verneføremålet.